

znička stanica. Osim toga ovaj drugostepeni sud drži da se odredbom čl. 57, t. 11 ne mogu mijenjati odredbe CIM-a već i zbog toga što je CIM međunarodni ugovor koji se ne može mijenjati internim zakonodavstvom pojedine države ugovornice. Činjenica da su jugoslavenske željeznice interno odredile da reklamacioni postupak u poslovima međunarodnog prijevoza željeznicom vrši Zajednica JŽ, također je samo interne naravi, pa ne može mijenjati odredbe cit. međunarodnog ugovora.

M.S.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 4.I 1966.

Vijeće: dr Dušan Arneri, Ratko Zlodre, dr Vjekoslav Bučić

Prijevoz željeznicom - Prekoračenje roka isporuke - Pasivna legitimacija ZTP-a - Željeznica se ne može pozivati na prekoračenje roka isporuke koje je navodno nastalo pošiljaočevim zahtjevom da se roba važe, ako činjenica vaganja nije unesena u tovarni list - Na naknadu štete pasivno je legitimirano i ono željezničko prijevozno poduzeće na čijem se području nalazi uputna stanica, bez obzira gdje je nastao razlog prekoračenja roka isporuke

Tužitelj je primalac robe, a tuženik je željezničko transportno poduzeće na čijem se području nalazila uputna stanica. Tužitelj traži naknadu štete radi prekoračenja roka isporuke. Tuženik je iznio dva bitna prigovora: pomanjkanje pasivne legitimacije, i činjenicu da je do prekoračenja roka isporuke došlo zbog pošiljaočeva zahtjeva da se roba važe. Roba je vagana na otpravnoj stanici. I kad bi se uzelo da je za zakašnjenje odgovorna željeznica, pasivno bi bilo legitimirano ono željezničko transportno poduzeće na teritoriju kojega su kola bila zadržana, što u konkretnom slučaju znači ono poduzeće na čijem se teritoriju nalazila otpravna stanica.

Prvostepeni sud je, odbacivši ove prigovore, obvezao tuženika na naknadu štete, a drugostepeni sud je ovu presudu potvrdio iz slijedećih razloga:

Osnovano je prvostepeni sud utvrdio da se zahtjev tužbe ukazuje osnovanim na temelju činjenica navedenih u tužbi i njezinim priložima. Činjenice koje je tuženik iznio prvi put u žalbi ukazuju na to da on pobija presudu zbog izostanka, a u stvari zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, no zbog toga se presuda radi izostanka ne može pobijati /član 342, stav 2 Žpp/. No ako bi se i uvažilo da iz tužbi priloženih tovarnih listova proiz-

lazi da je vaganje predmetnih pošiljaka bilo izvršeno usputno u Kninu i to na zahtjev pošiljeočev, i da je zbog toga rok isporuke stvarno bio prekinut u smislu odredbe člana 72, stav 7, tač.5 ZPŽ, ipak materijalno pravo nije pogrešno primijenjeno, jer se takav prekid roka isporuke može uvažiti samo onda ako je upisan u tovarni list; no na tovarnim listovima, koji su priloženi tužbi, nema nikakve bilješke /član 72, t.8 ZPŽ/. Isto tako materijalno pravo nije pogrešno primijenjeno ni u pitanju pasivne legitimacije tuženikove, jer se zahtjev za naknadu štete nastale zbog prekoračenja roka isporuke može podnijeti željezničkom prijevoznom poduzeću koje je primilo robu na prijevoz ili uputnom ZTP-u, ako je ovo izdalo primaocu robu, ili makar samo tovarni list /član 95, stav 5 ZPŽ/.

M.S.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 2.II 1966.

Vijeće: Gabro Badovinac, Zvone Rihtman, dr Emilio Pallua

Prijevoz stvari morem - Odustanak od ugovora - Ako brodar, ne prihvaćajući naručiteljevu ponudu za raskid ugovora bez štetnih posljedica za obe stranke, stavi svoju protuponudu, ali ne čekajući naručiteljev odgovor raspolaze s brodom tako da ga naručitelju ne može staviti na raspolaganje kad naručitelj odbije protuponudu i izjavi da ostaje u ugovoru, smatra se da je brodar prihvatio raskid ugovora prema uvjetima koje je predložio naručitelj - Da bi naručitelj imao pravo odustati od ugovora plaćanjem pola vozarine, izjava o odustanku mora biti jasna i određena - Ponuda pod kojim uvjetima naručitelj želi odustati od ugovora ne smatra se sama po sebi izjavom o odustanku - Propisi zakona o pravima i dužnostima stranaka povodom odustanka od ugovora primjenjuju se samo ako stranke drukčije ne ugovore

Tužitelj je brodar, a tuženik naručitelj prijevoza. Tužitelj, među ostalim, traži od naručitelja da mu plati vozarinu prazno za puno, jer da je samovoljno odustao od ugovora. Tuženik se brani da je on doduše bio stavio ponudu vozaru da sporazumno odustanu bez štetnih posljedica za jednu i za drugu stranku, ali da mu je vozar, odgovarajući na ponudu, stavio protuponudu u kojoj predlaže odustanak od ugovora plaćanjem pune vozarine. Naručitelj nije pristao na ovu protuponudu, pa je zatražio od vozara da mu stavi brod na raspolaganje u skladu sa zaključenim ugovorom. Brodar to nije učinio jer je u međuvremenu sklopio drugi ugovor o prijevozu.

Drugostepeni sud je prihvatio pravno stajalište naručiteljevo s ovim obrazloženjem: